

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 stycznia 2018 r., znak (...) - 2012 Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił T. W. ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego na dzień

1 stycznia 1999 r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że nie zaliczono wnioskodawcy okresu od 1 kwietnia 1968 r. do 16 lutego 1970 r., gdyż dokumentacja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie potwierdza zatrudnienia w ww. okresie.

/decyzja k.16 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 23 stycznia 2018 r., znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił T. W. prawa do przeliczenia emerytury. W treści decyzji wskazano, że wobec braku podstaw do przeliczenia kapitału początkowego, organ rentowy nie znalazł podstaw do przeliczenia należnej mu emerytury.

/decyzja k.23 plik II akt ZUS/

W dniu 5 marca 2018 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie pełnomocnika T. W., w którym wniesiono o zmianę decyzji z dnia 19 stycznia 2018 r. poprzez uwzględnienie przy ustalaniu wartości kapitału początkowego okresu zatrudnienia T. W. w Kółku Rolniczym w K. od 1 kwietnia 1968 r. do 31 grudnia 1970 r., a w konsekwencji o zmianę decyzji z dnia 23 stycznia 2018 r. i przeliczenie emerytury wnioskodawcy po ustaleniu nowej wartości kapitału początkowego. W uzasadnieniu odwołania podkreślono, że w okresie od 1 kwietnia 1968 r. do 31 grudnia 1970 r. T. W. był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w Kółku Rolniczym w K., przy czym nie był jego członkiem. Ustalenie zaś faktu świadczenia pracy na podstawie umowy o pracę winno skutkować zwiększeniem wartości kapitału początkowego, a co za tym idzie zwiększeniem wysokości należnego mu świadczenia emerytalnego.

/odwołanie k.3- , odwołanie k.3-4 akt VIII U 768/18/

W odpowiedzi na odwołanie, pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumenty tożsame jak w zaskarżonej decyzji. W uzasadnieniu wyjaśniono także, że decyzją z dnia 25 lipca 2012 r. odmówiono wnioskodawcy prawa do emerytury na podstawie art.184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jednocześnie podkreślając, że wnioskodawca nie był zgłoszony do ubezpieczenia jako pracownik Kółka Rolniczego w K., a fakt ten potwierdza stan istniejącego od marca 1971 r. konta ubezpieczeniowego ww. zakładu pracy. Wnioskodawca odwołał się od decyzji z dnia 25 lipca 2012 r., a Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z dnia

5 lutego 2013 r. w sprawie VIII U 3210/12 oddalił jego odwołanie.

/odpowiedź na odwołanie k.6 – 6 odwrót , odpowiedź na odwołanie k.6 – 6 odwrót akt o sygn. VIII U 768/18/

Postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2018 r. Sąd połączył sprawy o sygnaturze akt VIII U 768/18 ze sprawą o sygnaturze akt VIII U 767/18 w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz zarządził ich prowadzenie pod sygnaturą VIII U 767/18.

/postanowienie k.8 akt o sygn. VIII U 768/18/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca T. W. urodził się (...)

/okoliczność bezsporna/

Decyzją z dnia 25 lipca 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił T. W. prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach, z uwagi na fakt, iż nie udowodnił on na dzień 1 stycznia 1999 roku - 15 lat pracy w warunkach szczególnych (m.in. do pracy w warunkach szczególnych nie zaliczono mu okresu pracy w Kółku Rolniczym w K. w okresie od 1 kwietnia 1968 r. do 16 lutego 1970 r.).

/decyzja k.13 – 13 odwrót plik IV akt ZUS/

Prawomocnym wyrokiem z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie VIII U 3210/12 Sąd Okręgowy w Łodzi – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie wnioskodawcy od ww. decyzji.

/okoliczność bezsporna/

Decyzją z dnia 25 lipca 2012 roku znak (...) - 2012 Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. ustalił wartość kapitału początkowego dla T. W. na dzień 1 stycznia 1999 roku na kwotę 65.034,53 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1973 r. do 31 grudnia 1982 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 57,57 % i został pomnożony przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 702,87 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy uwzględnił 14 lat, 4 miesiące i 2 dni tj. 172 miesiące okresów składkowych. Wysokość 24% kwoty bazowej wyniosła 293,01 zł. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 61,51 %. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 65.034,53 zł. Jednocześnie wskazano, że nie zaliczono wnioskodawcy okresu od 1 kwietnia 1968 r. do 16 lutego 1970 r., gdyż dokumentacja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie potwierdza zatrudnienia w ww. okresie w Kółku Rolniczym w K..

/decyzja k. 7-8 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 24 listopada 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. przyznał T. W. prawo do emerytury od dnia 2 października 2015 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że emerytura została obliczona zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej jako równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Przy ustaleniu wysokości emerytury uwzględniono:

- kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji, która wynosi 5905,80 zł;
- kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego, która wynosi 215581,78 zł;
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 211,40 miesięcy.

Wyliczona kwota emerytury wyniosła $((...),80 + (...),78) / 211,40 = 1047,72$ zł.

/decyzja k.6 – 6 odwrót plik II akt ZUS/

W dniu 8 stycznia 2018 r. T. W. złożył wniosek o przeliczenie kapitału początkowego, przy uwzględnieniu okresu zatrudnienia w Kółku Rolniczym w K. od 1 kwietnia 1968 r. do 31 grudnia 1970 r. Zaskarżoną decyzją z dnia 19 stycznia 2018 r., znak (...) – 2012, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił wnioskodawcy ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r., podnosząc, że nie zaliczono wnioskodawcy okresu od 1 kwietnia 1968 r. do 16 lutego 1970 r., gdyż dokumentacja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie potwierdza zatrudnienia w ww. okresie. Natomiast zaskarżoną decyzją z dnia 23 stycznia 2018 r., znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń

Spółecznych odmówił T. W. prawa do przeliczenia emerytury, wskazując, że wobec braku podstaw do przeliczenia kapitału początkowego, organ rentowy nie znalazł podstaw do przeliczenia należnej mu emerytury.

/wniosek k.19 – 21 plik II akt ZUS , decyzja k.16 plik I akt ZUS, decyzja k.23 plik II akt ZUS/

T. W. legitymuje się uprawnieniami do prowadzenia pojazdów kategorii T (ciągników rolniczych z przyczepą) od dnia 25 czerwca 1968 r.

/okoliczność bezsporna/

W okresie od 17 lutego 1970 r. do 18 grudnia 1970 r. T. W. odbywał czynną służbę wojskową.

/wypis z książeczki wojskowej k.7 – 7 odwrót plik III akt ZUS/

W dowodzie osobistym wnioskodawcy wydanym w dniu 18 grudnia 1968 roku nr (...) wskazano w rubryce dotyczącej zatrudnienia: „przyjęty do pracy w Kółku Rolniczym w K. w dniu 1 kwietnia 1968 roku, zwolniony w dniu 31 grudnia 1970 roku”.

/kopia dowodu osobistego – k.22-22 odwrót plik II akt ZUS/

Podczas pracy w Kółku Rolniczym w K. obowiązki wykonywane przez T. W. sprowadzały się do wykonywania prac polowych za pomocą ciągnika oraz do obsługi innych maszyn rolniczych. Intensywność wykonywanych przez wnioskodawcę prac zależała od pory roku, przy czym zdecydowaną większość prac polowych wykonywał on latem.

/zeznania świadka T. U. min.00:16:52 – 00:25:25 oraz zeznania wnioskodawcy min.00:28:25 – 00:28:41 w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:01:40 – 00:13:56 rozprawy z dnia 12 września 2018 r. - płyta CD k.18/

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego oraz aktach sprawy, a także w oparciu o zeznania wnioskodawcy i świadka T. U.. Wprawdzie z zeznań zarówno wnioskodawcy, jak i świadka wynika, że T. W. wykonywał określone prace na rzecz Kółka Rolniczego w K., to jednak na podstawie tych zeznań nie sposób stwierdzić, czy powierzone mu obowiązki wykonywał w ramach umowy o pracę, czy też w ramach innego stosunku prawnego, a tym bardziej - czy z tego tytułu podlegał on ubezpieczeniom społecznym. Sam wnioskodawca nie potrafił wskazać, jakiego rodzaju stosunek prawny wiązał go w spornym okresie z Kółkiem Rolniczym w K.. Wskazać należy, że zeznania wnioskodawcy jakoby wykonywał on obowiązki pracownicze, także w transporcie nie znalazły potwierdzenia w zeznaniach świadka, a co więcej świadek nie posiadał wiedzy na temat prac wykonywanych przez wnioskodawcę poza okresem letnim. Podkreślić także należy, że oprócz wpisu w dowodzie osobistym wskazującym, że T. W. był zatrudniony w Kółku Rolniczym w K. w okresie od dnia 1 kwietnia 1968 r. do 31 grudnia 1970 r., nie przedstawił on jakiegokolwiek dokumentacji pracowniczej odnoszącej się do spornego okresu, w szczególności świadectwa pracy, czy też angaży, potwierdzających przede wszystkim wymiar czasu pracy wnioskodawcy w spornym okresie. Zważywszy zaś na fakt, iż z treści wpisu w książeczce wojskowej wynika, że w okresie od dnia 17 lutego 1970 r. do

18 grudnia 1970 r. (tj. w okresie pokrywającym się częściowo ze spornym okresem) T. W. odbywał czynną służbę wojskową, nie sposób było uznać, że wpis w dowodzie osobistym stanowi wiarygodne źródło dowodowe potwierdzające fakt świadczenia przez niego pracy w ramach stosunku pracy w całym tym okresie na rzecz Kółka Rolniczego w K. .

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika wnioskodawcy o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego księgowego w przedmiocie ustalenia wartości kapitału początkowego wnioskodawcy, bowiem niniejsze postępowanie sprowadzało się do ustalenia, czy możliwym jest uwzględnienie wnioskodawcy spornego okresu przy wyliczeniu wartości kapitału początkowego, a samo ewentualne hipotetyczne, matematyczne ustalenie wyższej wartości kapitału początkowego było kwestią następczą, zależną od wcześniejszych ustaleń Sądu, pozwalających na zaliczenie spornego okresu do stażu pracy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania podlegały oddaleniu.

Wskazać należy, że zgodnie z treścią art.114 ust.1 pkt. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2018 r., poz.1270), w sprawie zakończonej prawomocną decyzją organ rentowy, na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, uchyla lub zmienia decyzję i ponownie ustala prawo do świadczeń lub ich wysokość, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość.

Możliwość wzruszenia decyzji rentowych polega przede wszystkim na niwelowaniu tzw. wad materialnoprawnych, czyli uchybień organu rentowego w zakresie rozstrzygnięcia o faktach warunkujących nabycie prawa do emerytur i rent albo zaniedbań samych ubezpieczonych wywołanych nieporadnością w dokumentowaniu prawa do świadczeń lub niedostateczną znajomością warunków, od których spełnienia zależy przyznanie uprawnień ubezpieczeniowych.

Niezbędnym warunkiem ponownego ustalenia prawa do świadczeń jest powołanie nowych dowodów lub wskazanie okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji rentowej, które mogą mieć wpływ na istnienie tego prawa. Prawo do świadczenia należy ustalić ponownie (na wniosek zainteresowanego albo z urzędu), jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody albo ujawnione okoliczności wskazujące na błędność decyzji. Zwrot „nowy dowód” obejmuje zarówno przypadki ujawnienia dowodów istniejących przed wydaniem decyzji, jak i sytuacje zgłoszenia dowodów uzyskanych po wydaniu decyzji, pod warunkiem, że wynikają z nich fakty powstałe przed tym momentem. Zwrot „ujawnione okoliczności” oznacza zarówno okoliczności faktyczne, jak i okoliczności sprawy, czyli nie tylko fakty, których ustalenie warunkuje wydanie decyzji, lecz także wszelkie zachowania uczestników postępowania w sprawie ustalania prawa. Należy więc przyjąć, że „ujawnione okoliczności” to określane w przepisach prawa materialnego fakty warunkujące powstanie uprawnień ubezpieczeniowych oraz uchybienia normom prawa materialnego lub/i procesowego wpływające na dokonanie ustaleń w sposób niezgodny z ukształtowaną ex lege sytuacją prawną zainteresowanego (Jankowska Karina, Jędrasik-Jankowska Inetta, Komentarz do ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, (w:) Prawo do emerytury. Komentarz do ustaw z orzecznictwem, komentarz do art.114).

W myśl art.26 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art.25 (podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art.24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, z waloryzowanego kapitału początkowego określonego w art.173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art.40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust.1a i 1b oraz art.185) przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust.5 i art.183.

Zgodnie z treścią art.173 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dla ubezpieczonych urodzonych po dniu

31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art.174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art.26 ust.3 dla osób w wieku 62 lat (art.173 ust.2 ww. ustawy). Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy (art.173 ust.3 ww. ustawy).

Zgodnie z treścią art.174 ust.1 i 2 ww. ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art.53, z uwzględnieniem ust.2-12. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

1. okresy składkowe, o których mowa w art.6,
2. okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 punkt 5,
3. okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 punkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego, w myśl ust.3 art.174 ww. ustawy, ustala się na zasadach określonych w art. 5, 16, 17 ust.1 i 3 oraz art.18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed 1 stycznia 1999 roku.

Przechodząc do przedmiotu niniejszej sprawy wskazać należy, że istota niniejszego postępowania sprowadziła się do rozstrzygnięcia, czy możliwym jest uwzględnienie spornego okresu przy wyliczaniu kapitału początkowego wnioskodawcy. Nie ulegało bowiem wątpliwości, że emerytura wnioskodawcy może zostać ustalona jedynie w oparciu o treść art.26 ww. ustawy, a wartość kapitału początkowego przekłada się bezpośrednio na wysokość należnego mu świadczenia.

Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 1a cytowanej ustawy za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991 roku okresy (za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne) zatrudnienia po ukończeniu 15 lat życia na obszarze Państwa Polskiego - w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy, jeżeli w tych okresach pracownik pobierał wynagrodzenie lub zasiłki z ubezpieczenia społecznego: chorobowy, macierzyński lub opiekuńczy albo rentę chorobową.

W świetle § 22 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 r. Nr 237 poz. 1412) jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności: legitymacja ubezpieczeniowa, legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

Zgodnie zaś z ust. 2 w/w przepisu jeżeli ustawa przewiduje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia, dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że wnioskodawca wykonywał pewne czynności na rzecz Kółka Rolniczego w K., to jednak nie sposób uznać, aby wnioskodawca w spornym okresie świadczył pracę na podstawie umowy o pracę, w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy, a zatem brak jest podstaw do uwzględnienia tego okresu przy wyliczaniu wartości kapitału początkowego wnioskodawcy.

W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z art. 6 k.c. to na wnioskodawcy spoczywał ciężar dowodowy w niniejszej sprawie. Stosownie do treści wspomnianego przepisu, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Pracownik ubiegający się o świadczenie z ubezpieczenia społecznego może w postępowaniu przed sądem ubezpieczeń wszelkimi dowodami wykazywać okoliczności, od których zależą jego uprawnienia także wówczas, gdy z dokumentu (zaświadczenia o zatrudnieniu) wynika co innego (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 września 1995 r., II URN 23/95, OSNP 1996/5/77). Nie jest możliwe przyjęcie, iż wnioskodawca pracował w Kółku Rolniczym w K. od 1 kwietnia 1968 r. do 31 grudnia 1970 r. w wymiarze czasu nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy wyłącznie na podstawie twierdzeń wnioskodawcy. Twierdzenia te muszą być udowodnione (np. na podstawie dokumentów, czy zeznań świadków). Tymczasem wnioskodawca – jak to już zostało wyżej wyjaśnione – nie wykazał tych okoliczności w sposób pewny. Przesłuchany w charakterze świadka T. U. potwierdził jedynie, że w sezonie letnim wnioskodawca wykonywał prace w polu, podnosząc, że generalnie w tym okresie prace w polu były wykonywane 10-15 godzin. Nie posiadał natomiast żadnej wiedzy, co do pracy wnioskodawcy poza tym okresem. Trudno jednak na podstawie tych zeznań określić w sposób pewny, w jakim dokładnie okresie wnioskodawca pracował w wymiarze co najmniej połowy wymiaru czasu pracy.

Wskazać należy, iż nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Stanowisko takie zawarł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku w sprawie o sygn. akt

I CKU 45/96 (opubl. OSNC z 1997r., z.6-7, poz. 76). Podobnie w wyroku z dnia 7 października 1998 roku w sprawie o sygn. akt II UKN 244/98, OSNAPiUS 1999, nr 20, poz. 662, Sąd Najwyższy stwierdził nawet, że od dnia 1 lipca 1996 roku nastąpiło zniesienie zasady odpowiedzialności sądu za wynik postępowania dowodowego, także w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Wobec powyższego podstawie art.477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołania.

S.B.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.